

Obowiązujący do tej pory tryb kierowania do wymienionych w tytule typów zakładów – wynikający z rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 grudnia 1998 roku – wymagał zmiany zarówno ze względu na zmianę podstawy prawnej, jak również i brak harmonizacji z komplementarnymi aktami wykonawczymi. Uporządkowanie regulacji nastąpi na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia, którego projekt trafił do zaopiniowania przez Zespół ds. Ochrony Zdrowia i Polityki Społecznej. Najistotniejsza zmiana dotyczy podmiotu kierującego do zakładu – przestanie nim być lekarz wyznaczony przez organ kierujący; w nowym – stanie się lekarz ubezpieczenia zdrowotnego.

Z wnioskiem o wydanie skierowania do zakładu będzie mógł wystąpić do lekarza ubezpieczenia zdrowotnego świadczeniobiorca, jego przedstawiciel ustawowy lub inna osoba za zgodą świadczeniobiorcy lub jego przedstawiciela ustawowego. Wniosek będzie musiał być zaopatrzony w wywiad pielęgniarki oraz zaświadczenie lekarskie.

Lekarz ubezpieczenia zdrowotnego wydaje skierowanie, w przypadku gdy świadczeniobiorca spełnia kryteria objęcia świadczeniami gwarantowanymi udzielanymi w warunkach stacjonarnych, które realizowane są w zakładach dla osób dorosłych lub dla dzieci i młodzieży do ukończenia 18 roku życia. Orzeczenie sądu opiekuńczego o umieszczeniu w zakładzie zastępuje wniosek, wywiad pielęgniarski, zaświadczenie lekarskie oraz skierowanie.

Świadczeniobiorca, jego przedstawiciel ustawowy lub inna osoba za zgodą świadczeniobiorcy lub jego przedstawiciela ustawowego składa skierowanie wraz z załączonymi do niego wywiadem pielęgniarskim i zaświadczeniem lekarskim bezpośrednio do wybranego zakładu. Kierownik tego zakładu informuje składającego skierowanie oraz odpowiednio dom pomocy społecznej albo podmiot leczniczy – jeśli świadczeniobiorca przebywa w takim domu lub podmiocie, o kolejności świadczeniobiorcy na liście osób oczekujących oraz o przewidywanej dacie przyjęcia do zakładu.

W momencie przyjęcia do zakładu kierownik zakładu określa na okres jednego roku miesięczną opłatę za pobyt w zakładzie obejmującą koszty wyżywienia i zakwaterowania.

Istnieje obawa, że nowe rozwiązania przełożą się bezpośrednio na wysokość wydatków publicznych.